

Lovforslag nr. L 193. Fremsat den 24. marts 2004 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen

(Gennemførelse af rådsafgørelse og forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse)

§ 1

I lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen, som ændret ved lov nr. 227 af 2. april 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som nyt stk. 4:

»Stk. 4. Justitsministeren kan på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union medvirke til vedtagelsen af en rådsafgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse.«

2. § 2, stk. 1, affattes således:

»Bestemmelserne i konventionens afsnit IV (Schengen-informationssystemet), som ændret ved rådsafgørelsen og forordningen om indførel-

se af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse, gælder her i landet.«

3. I § 2, stk. 3, ændres »Registertilsynet« til: »Datatilsynet«.

§ 2

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 1, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 2.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft også for disse landsdele.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formål og baggrund

Danmark tiltrådte i 1997 Schengen-konventionen, der indeholder bestemmelser om ophævelse af den politimæssige personkontrol ved de indre grænser mellem Schengen-medlemslandene samt om en række såkaldte kompenserende foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet mv. I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden i 1999 blev Schengen-samarbejdet integreret i Den Europæiske Union.

Som led i Schengen-samarbejdet er der oprettet et fælles informationssystem (Schengen-informationssystemet), der ved hjælp af elektronisk søgning giver de myndigheder, der er udpeget af Schengen-landene, adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol i de enkelte lande samt for administrationen af udlændingelovgivningen. Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92 – 119).

I juli 2002 er der fremsat forslag til en rådsafgørelse og en forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet (SIS), herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse. Den samtidige fremsættelse af forslagene til henholdsvis rådsafgørelse og forordning på området skal ses i sammenhæng med, at SIS har betydning dels for det fællesskabsretlige samarbejde om visum, asyl og indvandring mv. (TEF afsnit IV), dels for det mellemstatslige samarbejde på det politimæssige og strafferetlige område (TEU afsnit VI).

Der er i 2003 opnået enighed i Rådet om et udkast til henholdsvis rådsafgørelse og forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet (SIS), herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse.

Udkastene, der endnu ikke er vedtaget i Rådet, vil indebære, at der – inden for de eksisterende tekniske rammer – gennemføres visse tilpasninger af de eksisterende bestemmelser for SIS samt indføres nye

funktioner i den nuværende version af SIS, navnlig hvad angår bestemmelsen om adgang til bestemte typer oplysninger for myndigheder, der lettere vil kunne udføre deres opgaver, hvis der bliver mulighed for at søge i SIS. Det gælder bl.a. Europol og de nationale medlemmer af Eurojust. Endvidere lægges der op til en udvidelse af de kategorier af eftersøgte genstande, som kan indberettes, ligesom man af hensyn til en effektiv kontrol med søgningen i SIS skal registrere hver enkelt overførsel af personoplysninger (dvs. et krav om logging).

Lovforslaget har for det første til formål at gennemføre de nødvendige ændringer af lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen med henblik på, at Danmark kan gennemføre de bestemmelser, som følger af rådsafgørelsen og forordningen.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget samtidig sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til vedtagelsen af den pågældende rådsafgørelse.

Mens Danmark deltager i vedtagelsen af rådsafgørelsen, vil Danmark som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender ikke deltage i Rådets vedtagelse af forordningsforslaget. Da forordningen imidlertid udbygger Schengenreglerne, træffer Danmark, inden 6 måneder efter at Rådet har vedtaget forordningen, afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet og Danmarks deltagelse i vedtagelsen af rådsafgørelsen om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse, taler for, at Danmark gennemfører den foreslåede forordning i sin lovgivning.

I forbindelse med en forventelig snarlig vedtagelse af forordningsforslaget vil Danmark således kunne meddele, at der er fremsat et lovforslag med henblik på at gennemføre de bestemmelser, som følger af forordningen. Såfremt lovforslaget vedtages, vil regerin-

gen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført forordningen i sin nationale lovgivning.

Gennemførelsen af forordningen ved det foreliggende lovforslag skal i øvrigt ses i lyset af den nære sammenhæng, der som nævnt ovenfor er mellem rådsafgørelsen og forordningen.

2. Gældende ret

2.1. Schengen-samarbejdet

Den 14. juni 1985 indgik Belgien, Frankrig, Holland, Luxembourg og Tyskland den såkaldte Schengen-aftale, der indeholdt en generel målsætning om gradvist at ophæve paskontrolten ved medlemslandenes fælles grænser (de indre grænser). Aftalen fastlagde en række mere konkrete forpligtelser for de pågældende lande til at lempe deres kontrolforanstaltninger både for personer og varer. Endvidere indeholdt aftalen en række generelle bestemmelser, hvorefter medlemslandene skulle styrke deres samarbejde om bekæmpelse af international kriminalitet og illegal indvandring.

De nævnte lande underskrev efterfølgende den 19. juni 1990 en konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen (Schengen-konventionen). Konventionen er senere tiltrådt af Danmark, Finland, Grækenland, Italien, Portugal, Spanien, Sverige og Østrig (for Storbritannien, Irland, Island og Norge gælder særlige regler).

2.2. Lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen

Danmark undertegnede den 19. december 1996 en aftale om tiltrædelse af Schengenkonventionen. Folketinget bemyndigede ved lov nr. 418 af 10. juni 1997 regeringen til at ratificere tiltrædelsesaftalen på Danmarks vegne (se Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne, sp. 5812, 7580 og 8283, tillæg A, sp. 4694 og 4755, tillæg B, sp. 1057 og 1346, og tillæg C, sp. 764). Ratifikationen fandt herefter sted den 23. september 1997.

Udover at bemyndige regeringen til at ratificere den danske tiltrædelsesaftale indeholder loven bestemmelser, der angår gennemførelsen af konventionen i dansk ret, herunder bestemmelserne om Schengen-informationssystemet.

2.3. EU og Schengen-samarbejdet

Ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, er Schengen-reglerne blevet integreret i Den Europæiske Union. Dette er sket i form af en protokol knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæ-

iske Union og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Af protokollens artikel 2 fremgår det, at Schengen-reglerne, der nærmere er defineret i et bilag til protokollen, fra datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden er gældende for EU-landene bortset fra Irland og Storbritannien. For Danmarks, Finlands og Sveriges vedkommende følger det dog af artikel 2, stk. 2, at Schengen-reglerne først skulle være gældende fra den dato, som Rådet beslutter med enstemmighed blandt Schengen-medlemslandene. Endvidere fremgår det af protokollens artikel 6, at Island og Norge deltager som associeret i gennemførelsen af Schengen-reglerne i EU.

Den 1. december 2000 traf Rådet afgørelse om en fuldstændig gennemførelse af Schengen-reglerne i forhold til Danmark og de øvrige nordiske lande med virkning fra den 25. marts 2001, dog således at reglerne vedrørende Schengen-informationssystemet allerede blev bragt i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 1. januar 2001.

2.4. Særligt om Schengen-konventionens afsnit IV om Schengen-informationssystemet

Som led i Schengen-samarbejdet er der oprettet et fælles informationssystem (Schengen-informationssystemet), der ved hjælp af elektronisk søgning giver de myndigheder, der er udpeget af Schengen-landene, adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrolten og for anden politi- og toldkontrol i de enkelte lande samt for administrationen af udlændingelovgivningen. Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92 – 119).

De nærmere bestemmelser om indberetning i SIS er fastsat i artikel 95-100. Det drejer sig om indberetning af personer, der ønskes udleveret (artikel 95), uønskede udlændinge, der nægtes indrejse (artikel 96), forsvundne personer eller personer, der af hensyn til deres egen sikkerhed mv. midlertidigt bør tages i varetagt (artikel 97), af vidner, personer, der er indstævnet for en domstol som led i en straffesag på grund af handlinger, som de retsforfølges for, eller personer som skal have forkyndt en strafferetlig dom eller en tilsigelse til afsoning af frihedsstraf (artikel 98), af personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol (artikel 99) og af gen-

stande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse, eller som er bevismidler i en straffesag (artikel 100).

Ved Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union. I den forbindelse blev der ikke taget stilling til retsgrundlaget for Schengen-konventionens bestemmelser vedrørende Schengen-informationssystemet. Disse bestemmelser betragtes derfor som retsakter baseret på afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), jf. artikel 2, stk. 1, sidste punktum, i Protokollen om integrationen af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union (Schengen-protokollen), der ved Amsterdam-traktaten er knyttet som bilag til TEU og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF).

Det følger imidlertid af artikel 5 i Schengen-protokollen, at forslag og initiativer til udbygning af Schengen-reglerne er underlagt de relevante traktatbestemmelser. Dette gælder, selvom Rådet ikke har fastsat retsgrundlaget for de Schengen-regler, der udbygges. Betydningen heraf er, at nye forslag og initiativer til retsakter til udbygning af Schengen-reglerne skal fremsættes med hjemmel i de relevante traktatbestemmelser, herunder de relevante hjemmelsbestemmelser der måtte findes i TEF afsnit IV (visum, asyl og indvandring mv.) – hvilket gælder, uanset at de oprindelige bestemmelser i Schengen-konventionen betragtes som retsakter baseret på TEU afsnit VI (strafferet og politisamarbejde).

I overensstemmelse hermed har det tidligere spanske formandskab udarbejdet forslag til to retsakter om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet. Der er dels tale om et forslag til en rådsforordning med hjemmel i TEF afsnit IV (visum, asyl og indvandring mv.) og dels et forslag til rådsafgørelse med hjemmel i TEU afsnit VI (strafferet og politisamarbejde). Forslagene lægger op til – indenfor de eksisterende tekniske rammer – at gennemføre visse tilpasninger af eksisterende bestemmelser for SIS samt at indføje visse nye funktioner i den nuværende version af SIS, navnlig hvad angår bestemmelsen om adgang til bestemte typer oplysninger for myndigheder, der lettere vil kunne udføre deres opgaver, hvis der bliver mulighed for at søge i SIS. Det gælder bl.a. Europol og de nationale medlemmer af Eurojust. Endvidere lægges der op til at gennemføre en udvidelse af de kategorier af eftersøgte genstande, som kan indberettes, ligesom man af hensyn til en effektiv kontrol med søgningen i SIS skal registrere hver enkelt overførsel af personoplysninger (logningskrav).

2.5. Danmarks stilling i forbindelse med rådsafgørelsen og forordningen om nye funktioner i SIS, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i TEF, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Rådsafgørelsen om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse, har hjemmel i TEU afsnit VI. Forordningen om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, bl.a. med henblik på terrorismebekæmpelse har derimod hjemmel i TEF afsnit IV.

Den samtidige fremsættelse af et forslag til forordning i medfør af TEF afsnit IV og et forslag til rådsafgørelse i medfør af TEU afsnit VI skal ses i sammenhæng med, at SIS har betydning dels for det fællesskabsretlige samarbejde om visum, asyl og indvandring m.v. (TEF afsnit IV), dels for det mellemstatslige samarbejde på det politimæssige og strafferetlige område (TEU afsnit VI).

Mens Danmark således deltager i vedtagelsen af rådsafgørelsen, vil Danmark som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender ikke deltage i Rådets vedtagelse af forordningsforslaget. Forordningen vil således ikke være bindende for og ikke finde anvendelse i Danmark.

Det fremgår imidlertid af forordningens præambel, at der er tale om en retsakt til udbygning af Schengen-reglerne.

Inden 6 måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten (TEF), træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige Schengenlande.

Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre en afgørelse som nævnt ovenfor, overvejer Schengenlandene, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, jf. protokollens artikel 5, stk. 2.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet og Danmarks deltagelse i vedtagelsen af rådsafgørelsen om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse, samt forordningens nære sammenhæng med rådsafgørelsen, jf. pkt. 3 og 4 nedenfor, taler for,

at Danmark gennemfører den foreslåede forordning i sin lovgivning.

I forbindelse med forordningsforslagets forventelige snarlige vedtagelse i Rådet vil Danmark således kunne meddele, at der er fremsat et lovforslag med henblik på at gennemføre forordningen i dansk ret. Såfremt lovforslaget vedtages, vil regeringen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført den foreslåede forordning i sin nationale lovgivning.

Når forordningsforslaget og forslaget til rådsafgørelse er vedtaget af Rådet, og det endelige tidspunkt for ikrafttrædelsen af disse retsakter er fastlagt, fastsætter justitsministeren tidspunktet for de nationale gennemførelsesbestemmelers ikrafttræden, jf. lovforslagets § 2, stk. 2. Bestemmelserne skal senest træde i kraft på det tidspunkt, hvor medlemsstaterne skal have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme rådsafgørelsen og forordningen. Der henvises herom til pkt. 3.11.

3. Udkast til rådsafgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse

Som anført under pkt. 1 er der i EU opnået enighed om et udkast til rådsafgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse.

Rådsafgørelsen om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet er fremsat med hjemmel i TEU artikel 30, stk. 1, litra a (operativt samarbejde mellem bl.a. politimyndigheder) og litra b (analyse og udveksling af oplysninger navnlig via Europol), artikel 31, litra a (strafferetligt samarbejde mellem kompetente myndigheder, herunder via Eurojust) og litra b (lettelse af udlevering mellem medlemsstaterne) samt artikel 34, stk. 2, litra c (forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler).

Med rådsafgørelsen gennemføres en række ændringer i Schengen-konventionens afsnit IV om Schengen-informationssystemet. I det følgende redegøres der herfor, jf. pkt. 3.1.-3.11.

3.1. I hvert enkelt Schengen-land er der i tilknytning til den nationale del af Schengen-informationssystemet etableret et såkaldt *Sirene-kontor*. Sirenekontorerne udveksler supplerende oplysninger i tilknytning til landenes indberetninger i Schengen-informationssystemet.

Der kan alene indberettes meget begrænsede oplysninger i Schengen-informationssystemet (SIS), og søgninger i SIS vil derfor ofte skulle suppleres af yderligere oplysninger. Hvis Danmark f.eks. har foretaget en indberetning i SIS med henblik på eftersøg-

ning af en person, der ønskes udleveret til Danmark med henblik på retsforfølgning her i landet, vil det Schengen-land, hvori den eftersøgte person antræffes, have behov for yderligere oplysninger om den pågældende for at kunne behandle sagen om udlevering til Danmark. Der vil eksempelvis kunne være behov for nærmere oplysninger om fængslingsgrundlag og om det eller de forhold, som ligger til grund for eftersøgningen af den pågældende, samt om de relevante strafbestemmelser i sagen. Udvekslingen af sådanne oplysninger sker mellem Sirene-kontorerne i overensstemmelse med national ret. Sirene-kontorerne er på nuværende tidspunkt ikke omtalt i Schengenkonventionen.

Efter rådsafgørelsens artikel 1, nr. 1, ændres Schengenkonventionens artikel 94, idet der gennemføres et fælles retsgrundlag for Sirene-kontorerne. Bestemmelsen indebærer, at medlemslandenes Sirene-kontorer i overensstemmelse med national ret udveksler alle supplerende oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med indberetninger, og som giver mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger i tilfælde, hvor personer eller genstande, som der er optaget oplysninger om i Schengen-informationssystemet, findes som følge af søgninger i Schengen-informationssystemet. Oplysningerne må alene anvendes til de formål, der ligger til grund for videregivelsen. Dette betyder bl.a., at supplerende oplysninger, der er videregivet til brug for behandlingen af en sag om udlevering af en eftersøgt person til Danmark, alene vil kunne anvendes til brug for den konkrete udleveringssag.

3.2. Efter den nuværende *artikel 94* i Schengenkonventionen indeholder Schengen-informationssystemet alene de kategorier af oplysninger, der meddeles af de enkelte medlemslande, og som er nødvendige for at opfylde de formål, der er nævnt i artikel 95-100. Oplysningerne i Schengen-informationssystemet opdeles efter artikel 94, stk. 2, i to kategorier. Der er dels tale om indberettede personer, dels om indberettede genstande som nævnt i artikel 100 og motorkøretøjer som nævnt i artikel 99.

Efter rådsafgørelsens artikel 1, nr. 2, skal den i artikel 94, stk. 2, indeholdte opregning af, hvilke kategorier af oplysninger, der er indeholdt i Schengen-informationssystemet ændres, således at der ikke længere alene henvises til »motorkøretøjer som nævnt i artikel 99«, men derimod til »genstande som nævnt i artikel 99 og 100«. Forslaget er en konsekvensændring i forhold til rådsafgørelsens artikel 1, nr. 4, jf. herom nedenfor.

Om personer må der efter den nuværende artikel 94, stk. 3, i Schengenkonventionen, højst optages oplys-

ninger om efternavn og fornavn med henvisning til et eventuelt særskilt registreret kaldenavn, særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter, første bogstav i andet fornavn, fødselsdato og fødested, køn, nationalitet, om vedkommende er bevæbnet, om vedkommende er voldelig, indberetningsgrund og eventuelle forholdsregler, der skal iagttages.

Andre personoplysninger må ikke optages i Schengen-informationssystemet, som derfor kun indeholder entydige og kortfattede personoplysninger, herunder navnlig oplysninger, der kan danne grundlag for en sikker identifikation af den indberettede. Oplysninger om f.eks. politiske, religiøse eller seksuelle forhold må ikke optages i Schengen-informationssystemet.

Rådsafgørelsens artikel 1, nr. 3, indebærer en tilføjelse af nye muligheder for at indlægge oplysninger i Schengen-informationssystemet i medfør af artikel 94, stk. 3, i Schengen-konventionen. Medlemslandene vil i tilknytning til en indberetning kunne indlægge oplysninger om, hvorvidt der er tale om en undvegen person. Herudover vil rådsafgørelsens artikel 1, nr. 3, indebære, at artikel 94, stk. 3, litra c (om første bogstav i andet fornavn) slettes, idet muligheden for at indlægge oplysning om samtlige fornavne foreslås indføjet i artikel 94, stk. 3, litra a.

Herudover åbnes der mulighed for, at medlemslandene i tilknytning til en indberetning om eftersøgning af personer med henblik på udlevering, kan indlægge oplysninger om, hvilke overtrædelser den pågældende søges udleveret for, jf. artikel 95 i Schengen-konventionen.

3.3. Efter den nugældende *artikel 99*, stk. 1, i Schengenkonventionen kan medlemslandene under overholdelse af national lovgivning indlægge oplysninger om personer og motorkøretøjer med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol. I forbindelse med den målrettede kontrol, kan der – i overensstemmelse med national lovgivning og under overholdelse af de nærmere bestemmelser i artikel 99, stk. 2 og 3 – foretages undersøgelse af personer, motorkøretøjer og medbragte genstande med henblik på retsforfølgning af strafbare handlinger og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed. De foreslåede ændringer udvider kategorien af genstande i Schengenkonventionens artikel 99, stk. 1 og stk. 5, således, at der fremover kan foretages indberetninger og undersøgelser ikke alene af motorkøretøjer, men også af både, luftfartøjer og containere, jf. rådsafgørelsens artikel 1, stk. 4 og 6.

Endvidere forenkles den procedure, som medlemslandene er forpligtet til at følge i tilfælde af indberetning efter artikel 99, stk. 3, i Schengenkonventionen.

Den medlemsstat, der foretager en indberetning efter artikel 99, vil herefter ikke længere være forpligtet til at konsultere de andre medlemsstater forud for indberetningen, men skal alene give de andre medlemslande behørig underretning herom, jf. rådsafgørelsens artikel 1, nr. 5.

3.4. Efter Schengenkonventionens *artikel 100*, stk. 1, kan der indlægges oplysninger om genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag. Schengen-konventionens artikel 100, stk. 3, opregner de kategorier af genstande, som der kan indlægges oplysninger om i Schengen-informationssystemet.

Rådsafgørelsens artikel 1, nr. 7, vil indebære en tilføjelse af en række nye oplysninger til artikel 100, stk. 3, således at der fremover endvidere vil kunne indlægges oplysninger om stjålede, ulovligt handlede eller forsvundne både, luftfartøjer, industriudstyr, påhængsmotorer, containere, opholdstilladelser, rejседokumenter, registreringsbeviser og nummerplader på motorkøretøjer samt værdipapirer og betalingsmidler, såsom checks, kreditkort, obligationer og aktier. Endvidere vil der kunne indlægges oplysninger om ugyldiggjorte udstedte identitetspapirer såsom pas, identitetskort, kørekort, opholdstilladelser og rejседokumenter. Herudover ophæves bestemmelsen om, at alene campingvogne med en egenvægt på over 750 kg. kan indberettes.

3.5. Schengenkonventionens *artikel 101* regulerer, hvilke myndigheder der har adgang til at søge i Schengen-informationssystemet. Adgangen er efter artikel 101, stk. 1, litra a, forbeholdt myndigheder med ansvar for grænsekontrol og efter artikel 101, stk. 1, litra b, myndigheder med ansvar for anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf. For så vidt angår oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet efter artikel 96 (uønskede udlændinge), tilkommer retten til søgning endvidere myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger og myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser og administration af udlændingelovgivning, jf. artikel 101, stk. 2.

Efter rådsafgørelsens artikel 1, nr. 8, præciseres Schengenkonventionens artikel 101, stk. 1, med henblik på at tydeliggøre, at adgangen til at søge i Schengen-informationssystemet endvidere gælder for retlige myndigheder, eksempelvis myndigheder, der er ansvarlige for at indlede strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning. Det må imidlertid antages, at der stadig gælder det overordnede krav i artikel 101, stk. 1, om at adgangen til oplysningerne i SIS er forbeholdt myndigheder med ansvar for grænsekontrol

og anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf. Præciseringen ændrer derfor ikke danske myndigheders adgang til SIS.

3.6. Efter rådsafgørelsens artikel 1, nr. 9, 1. led, ind sættes der efter den nuværende artikel 101 i Schengenkonventionen en ny bestemmelse (som *artikel 101 A*), hvorefter Europol inden for sit mandat og for egen regning skal have adgang til direkte at kunne søge oplysninger om indberetninger i medfør af artikel 95, 99 og 100 i Schengen-informationssystemet. Det drejer sig om oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering (artikel 95), oplysninger om personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol (artikel 99) og oplysninger om genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag (artikel 100). Europol må ifølge forslaget kun søge oplysninger, som er nødvendige for, at Europol kan udføre sine opgaver. Hvis en søgning foretaget af Europol viser, at der findes en indberetning i Schengen-informationssystemet, underretter Europol den medlemsstat, der har foretaget indberetningen ad de kanaler, der er fastlagt i Europol-konventionen. Baggrunden for, at Europol skal underrette den medlemsstat, der har foretaget indberetningen, er hensynet til medlemsstatens kendskab til, at Europol har foretaget en søgning, hvor den pågældende indberetning har vist sig. Underretningen foretages ligeledes, fordi Europol's videre anvendelse af oplysninger, der er tilvejebragt gennem en søgning i Schengen-informationssystemet, kræver den pågældende medlemsstats samtykke.

Hvis medlemsstaten giver Europol tilladelse til at benytte sådanne oplysninger, skal Europol's behandling heraf finde sted i overensstemmelse med Europol-konventionen, herunder de regler i Europol-konventionen, der kræver et samtykke fra den pågældende medlemsstat, førend Europol kan videregive oplysninger til tredjelande eller organisationer. Europol kan ligeledes anmode den pågældende medlemsstat om supplerende oplysninger i overensstemmelse med Europol-konventionens bestemmelser.

Europol skal registrere enhver søgning, der foretages i Schengen-informationssystemet for at kontrollere, om søgningen er tilladt. Registreringen må kun anvendes til dette formål og slettes tidligst efter ét år og senest efter tre år, jf. artikel 103 i Schengen-konventionen. Europol må ikke forbinde dele af Schengen-informationssystemet eller overføre de deri indeholdte oplysninger, som Europol har adgang til, til noget computersystem vedrørende dataindsamling og databehandling, der anvendes i eller af Europol, eller

downloade eller på anden måde kopiere dele af systemet. Europol skal begrænse adgangen til oplysninger i Schengen-informationssystemet til særligt bemyndiget personale i Europol og skal træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte oplysningerne mod uautoriseret adgang, jf. artikel 118 i Schengenkonventionen. Endelig skal Europol tillade Den Fælles Kontrolinstans, jf. artikel 24 i Europol-konventionen, at overvåge Europol's virksomhed, når den udøver sin ret til adgang til og søgning i oplysninger i Schengen-informationssystemet.

3.7. Efter rådsafgørelsens artikel 1, nr. 9, 2. led, ind sættes der endvidere en bestemmelse (som ny *artikel 101 B*), hvorefter de nationale medlemmer af Eurojust og deres suppleanter skal have adgang til og ret til at foretage søgninger i oplysninger, der er optaget efter artikel 95 og 98 i Schengen-informationssystemet. Det drejer sig om oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering (artikel 95) eller oplysninger om vidner, personer, der er indstævnet for en domstol som led i en straffesag på grund af handlinger, som de retsforfølges for, eller personer som skal have forkyndt en strafferetlig dom eller tilsigelse til afsoning af en frihedsstraf (artikel 98). De nationale medlemmer af Eurojust og deres suppleanter må kun søge de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. Hvis en søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust viser, at der findes en indberetning i Schengen-informationssystemet, underretter den pågældende den medlemsstat, der har foretaget indberetningen. Baggrunden for at det nationale medlem af Eurojust skal underrette den medlemsstat, der har foretaget indberetningen, er hensynet til medlemsstatens kendskab til, at det nationale medlem af Eurojust har foretaget en søgning, hvor den pågældende indberetning har vist sig. Enhver videregivelse af oplysninger til tredjelande eller internationale organisationer mv., må kun ske med samtykke fra den pågældende medlemsstat.

De nationale medlemmer af Eurojust og deres suppleanter er, med forbehold for de rettigheder, som de er tillagt i medfør af forslaget, undergivet deres egen medlemsstats lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og om ansvar for ulovlig behandling eller anvendelse af sådanne oplysninger.

Enhver søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust eller dennes suppleant registreres, og enhver anvendelse af de oplysninger, de har fået adgang til, skal ligeledes registreres i overensstemmelse med artikel 103 i Schengenkonventionen. Ingen dele af Schengen-informationssystemet eller de heri indeholdte oplysninger, som de nationale medlemmer el-

ler deres suppleanter har adgang til, må overføres til noget computersystem vedrørende dataindsamling og databehandling, der anvendes i eller af Eurojust, eller på anden måde downloades. Adgangen til oplysninger i Schengen-informationssystemet er begrænset til de nationale medlemmer af Eurojust og deres suppleanter og må ikke udvides til at omfatte personale i Eurojust. Der skal endvidere træffes foranstaltninger med henblik på beskyttelse af oplysninger mod uautoriseret adgang som omhandlet i artikel 118 i Schengenkonventionen.

3.8. Ifølge den nuværende *artikel 103* i Schengenkonventionen påser hvert enkelt medlemsland, at den instans, der forvalter databasen, registrerer gennemsnitligt hver tiende videregivelse af personoplysninger i den nationale del af Schengen-informationssystemet, for at kontrollere, om søgningen er tilladt. Registreringen må kun anvendes til dette formål og slettes efter seks måneder.

Efter rådsafgørelsens artikel 1, nr. 10, skal forpligtelsen til at registrere hver tiende videregivelse af personoplysninger i den nationale del af Schengen-informationssystemet udvides til at gælde enhver videregivelse af personoplysninger. Endvidere foreslås den nuværende opbevaringsfrist på 6 måneder ændret, således at registreringerne skal slettes tidligst efter 1 år og senest efter 3 år.

3.9. Schengenkonventionens artikel 112 og 113 indeholder detaljerede regler om sletning af de elektroniske oplysninger i Schengen-informationssystemet. Derimod findes der ikke tilsvarende regler, for så vidt angår de supplerende oplysninger, der udveksles gennem Sirene-kontorerne. Udvekslingen af supplerende oplysninger sker i overensstemmelse med national ret, og i den forbindelse vil det land, der videregiver oplysningerne, efter omstændighederne kunne pålægge anvendelsen og opbevaringen af oplysningerne særlige begrænsninger. Sletning af modtagne oplysninger vil under alle omstændigheder ske i overensstemmelse med de nationale sletningsregler i de lande, der har modtaget oplysningerne.

Rådsafgørelsens artikel 1, nr. 11-13, tilføjer på den baggrund nye bestemmelser (som *artikel 112 A og 113 A*) om sletning af de oplysninger, der opbevares af Sirene-kontorerne. Efter forslaget må oplysninger om såvel personer som genstande, der opbevares af Sirene-kontorerne, kun bevares så længe, det er nødvendigt for at tjene de formål, hvortil de blev videregivet. Oplysningerne skal under alle omstændigheder slettes senest ét år efter, at indberetningen eller indberetningerne om den pågældende er slettet i Schengen-informationssystemet. Medlemsstaterne bevarer

imidlertid retten til i nationale registre at bevare oplysninger om en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har foretaget, eller om en indberetning, i forbindelse med hvilken der er truffet forholdsregler på den pågældende medlemsstats territorium. Bestemmelserne om, hvor længe sådanne oplysninger må bevares, er underlagt national lovgivning.

3.10. Ifølge den nuværende *artikel 113* i Schengenkonventionen bevares andre oplysninger end dem, der er nævnt i artikel 112 (personoplysninger), i højst ti år. Oplysninger om udstedte identitetsdokumenter og registrerede pengesedler opbevares i højst fem år og oplysninger om motorkøretøjer, påhængsvogne og campingvogne i højst tre år.

Ifølge rådsafgørelsens artikel 1, nr. 12, skal andre oplysninger end dem, der er nævnt i artikel 112 i Schengenkonventionen (personoplysninger), bevares i højst ti år, og data om genstande nævnt i artikel 99, nr. 1 (motorkøretøjer, både, luftfartøjer og containere), i højst 5 år.

3.11. Rådsafgørelsen træder i henhold til forslaget artikel 2 i kraft 90 dage efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Dette gælder dog alene bestemmelserne om etablering af et retsgrundlag for Sirene-kontorerne, om underretning af de øvrige medlemsstater i forbindelse med indberetning af personer eller genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol samt om rettlige myndigheders adgang til at søge i Schengen-informationssystemet.

Rådsafgørelsens bestemmelser om Sirene-kontorerne opbevaring af oplysninger om personer og genstande træder i kraft 180 dage efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

De ovenfor nævnte bestemmelser træder i kraft for Island og Norge 270 dage efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Når de nødvendige forudgående betingelser for bestemmelsens anvendelse er opfyldt, træffer Rådet med enstemmighed beslutning om ikrafttrædelse på følgende områder:

- Udvidelsen af oplysninger om genstande, der kan indlægges i SIS.
- Udvidelsen af oplysninger om personer, der kan indlægges i SIS.
- Udvidelsen af genstande, der kan indberettes med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol og undersøgelser i den forbindelse.
- Europols adgang til oplysninger i SIS.
- Eurojust-medlemmer og deres suppleanters adgang til oplysninger i SIS.

- Registrering af overførsler af personoplysninger (logning).
- Frister for opbevaring af andre oplysninger end personoplysninger.

Endelig kan Rådet beslutte at fastsætte andre gennemførelsesdatoer, for så vidt angår følgende områder:

- Udvidelsen af oplysninger om genstande, der kan indlægges i SIS.
- Udvidelsen af oplysninger om personer, der kan indlægges i SIS.
- Udvidelsen af genstande, der kan indberettes med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol og undersøgelser i den forbindelse.
- Europols adgang til oplysninger i SIS.
- Eurojust-medlemmer og deres suppleanternes adgang til oplysninger i SIS.
- Frister for opbevaring af andre oplysninger end personoplysninger.

Rådets beslutninger om ikrafttræden offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

4. Rådets forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, navnlig i forbindelse med terrorismebekæmpelse

Som anført under pkt. 1 er der i EU opnået enighed om et udkast til forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, bl.a. med henblik på terrorismebekæmpelse.

Forslaget til rådsforordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet er fremsat med hjemmel i TEF, særlig artikel 66 (samarbejde mellem medlemslandenes administrationer på områderne; visum, asyl, indvandring og fri bevægelighed af personer).

Med forordningen gennemføres en række ændringer i Schengen-konventionens afsnit IV om Schengen-informationssystemet. Disse ændringer svarer i vidt omfang til, hvad der følger af udkastet til rådsafgørelse, og det er derfor ikke fundet hensigtsmæssigt at beskrive alle elementerne i forordningen.

For så vidt angår de foreslåede bestemmelser om Sirene-kontorerne (forordningens artikel 1, nr. 1), om omfanget af oplysninger, som kan indberettes i Schengen-informationssystemet (forordningens artikel 1, nr. 2), om nationale myndigheders adgang til at søge i Schengen-informationssystemet (forordningens artikel 1, nr. 3), om registrering af overførsler af personoplysninger, dvs. logningskrav (forordningens artikel 1, nr. 6) og om sletning af supplerende oplysninger hos Sirene-kontorerne (forordningens artikel 1, nr. 7 og 8), som alle svarer til, hvad der foreslås efter

rådsafgørelsen, kan der således henvises til pkt. 3.1.-3.2., pkt. 3.5. samt pkt. 3.8.-3.9.

Derimod indeholder forordningen ikke de elementer fra rådsafgørelsen, som alene vedrører samarbejdet på det politimæssige og strafferetlige område. Det drejer sig således om de foreslåede bestemmelser om udvidelse af de kategorier af personer og genstande, der kan foretages indberetninger om med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol og om medlemslandenes underrettningsforpligtelse i den forbindelse, om udvidelse af oplysninger, der kan indberettes vedrørende genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag, om adgangen for Europol og medlemmerne af Eurojust til at søge i Schengen-informationssystemet, og om de foreslåede bestemmelser om sletning af registrerede oplysninger (som ikke er relevante i relation til samarbejdet om visum, asyl og indvandring mv.). Der kan i den forbindelse henvises til pkt. 3.3.-3.4., pkt. 3.6.-3.7. samt pkt. 3.10. ovenfor.

Omvendt indeholder forordningen visse bestemmelser, der alene er relevante for samarbejdet om visum, asyl og indvandring mv., og som derfor ikke genfindes i rådsafgørelsen. Disse ændringer beskrives nærmere i det følgende under pkt. 4.1.-4.2.

4.1. Schengenkonventionens artikel 101 regulerer, hvilke myndigheder der har adgang til at søge i Schengen-informationssystemet. Adgangen er efter artikel 101, stk. 1, litra a, forbeholdt myndigheder med ansvar for grænsekontrol og efter artikel 101, stk. 1, litra b, myndigheder med ansvar for anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf. For så vidt angår oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet efter artikel 96 (uønskede udlændinge), tilkommer retten til søgning endvidere myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger og myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser og administration af udlændingelovgivning, jf. artikel 101, stk. 2.

Efter forordningens artikel 1, nr. 4, skal de i Schengenkonventionens artikel 101, stk. 2, nævnte myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af visa og opholdstilladelser endvidere have adgang til oplysninger om stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne blankodokumenter eller identitetspapirer samt ugyldiggjorte identitetspapirer, der er optaget i Schengen-informationssystemet i medfør af artikel 100, stk. 3, litra d) og e). Udvidelsen af disse myndigheders adgang til at søge i Schengen-informationssystemet er blandt andet foreslået med henblik på bekæmpelse af svig i forbindelse med ansøgning om opholdstilladelser og rejseudokumenter.

F. t. 1. vedr. Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen

4.2. Ifølge den nuværende artikel 102, stk. 4, i Schengen-konventionen må oplysningerne i Schengen-informationssystemet ikke benyttes til administrative formål. Som en undtagelse må de oplysninger, der er optaget efter artikel 96 (uønskede udlændinge), kun benyttes til de formål, der er nævnt i artikel 101, stk. 2, i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning.

Efter forordningens artikel 1, nr. 5, skal den i artikel 102, stk. 4, indeholdte undtagelse til forbuddet mod at benytte oplysningerne i Schengen-informationssystemet til administrative formål udvides til endvidere at omfatte oplysninger om stjålne, ulovligt tilegnede eller forsvundne blankodokumenter og oplysninger om stjålne, ulovligt tilegnede, forsvundne eller ugyldiggjorte udstedte identitetspapirer, der er optaget i Schengen-informationssystemet i medfør af artikel 100, stk. 3, litra d) og e). Forslaget er en konsekvensændring i forhold til artikel 1, nr. 4, i forslaget til rådsforordning, jf. ovenfor.

5. Justitsministeriets overvejelser

5.1. Rådsafgørelsen og forordningen er en udmøntning af EU's såkaldte terrorpakke, der omtales dels i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Laeken den 14. og 15. december 2001 nr. 17 (samarbejde mellem specialiserede tjenester vedrørende bekæmpelse af terrorisme), og nr. 43 (Eurojust og politisamarbejde med hensyn til Europol) samt i handlingsplanen af 21. september 2001 til bekæmpelse af terrorisme.

Udvidelsen af visse kategorier af oplysninger, der kan indberettes i SIS, bl.a. således at der også kan ske indberetninger om f.eks. stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne både, luftfartøjer og containere, vil efter Justitsministeriets opfattelse styrke politiets efterforskningsmæssige muligheder bl.a. i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme. Ligeledes vil det operative samarbejde med henblik på beslaglæggelse af genstande eller eftersøgninger af bevismidler til brug for en straffesag blive styrket, idet der fremover vil kunne indlægges en række nye oplysninger, herunder om rejsedokumenter, betalingsmidler og værdipapirer.

Samtidig styrkes kontrollen med oplysninger i SIS, idet enhver videregivelse af personoplysninger i den nationale del af SIS fremover skal registreres (logningskravet). Denne forpligtelse gælder allerede for de danske myndigheder, jf. § 19 i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles af den offentlige forvaltning. Justitsministeriet finder det imidlertid positivt,

at disse yderligere sikkerhedsforanstaltninger nu udstrækkes til også at gælde for de øvrige Schengen-landes videregivelse af personoplysninger fra den nationale del af SIS.

De foreslåede ændringer indebærer, at Europol og medlemmerne af Eurojust får adgang til SIS for derigennem lettere at kunne udføre deres opgaver. Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at både Europol og medlemmerne af Eurojust alene må søge de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver, ligesom enhver videregivelse af oplysninger til tredjelande eller internationale organisationer kræver et samtykke fra den pågældende medlemsstat.

For så vidt angår Europol har Justitsministeriet ligeledes lagt vægt på, at de sædvanlige regler om databehandling i Europol-konventionen vil finde anvendelse, ligesom sikkerhedsforanstaltningerne efter Schengenkonventionens artikel 118 ligeledes skal opfyldes af Europol. Derudover kan Europol alene anvende oplysninger, der er tilvejebragt gennem en søgning i SIS, med den pågældende medlemsstats samtykke.

For så vidt angår Eurojust er det alene de nationale medlemmer af Eurojust eller deres suppleanter, der kan søge oplysninger i SIS, og adgangen kan ikke udvides til øvrigt personale i Eurojust. Medlemmerne og suppleanterne vil udover de nationale regler om databeskyttelse også være underlagt de krav om sikkerhedsforanstaltninger, der gælder efter Schengenkonventionens artikel 118.

Udlændingemyndighedernes udvidede adgang til at søge oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne blankodokumenter eller identitetspapirer samt ugyldiggjorte identitetspapirer (pas, kørekort, opholdstilladelser eller rejsedokumenter) vil styrke udlændingemyndighedernes mulighed for at bekæmpe svig i forbindelse med ansøgning om blandt andet opholdstilladelser og styrke udøvelsen af kontrol.

Justitsministeriet finder samlet set, at de foreslåede ændringer i de gældende regler for Schengen-informationssystemet vil indebære en styrkelse af samarbejdet mellem medlemslandene inden for efterforskning og retsforfølgning af grænseoverskridende kriminalitet samt i relation til udlændingemyndighedernes bekæmpelse af svig i forbindelse med ansøgninger om opholdstilladelse. Samtidig hermed øges kontrollen med oplysninger i SIS, hvorved der sikres et fortsat højt beskyttelsesniveau for oplysningerne i SIS. Justitsministeriet støtter derfor rådsafgørelsen og forordningen om indførelse af nye funktioner i SIS, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse.

5.2. På den anførte baggrund indeholder lovforslaget de nødvendige ændringer af lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen med henblik på gennemførelse af den foreslåede rådsafgørelse og forordning.

Der foreslås således en ændring af lovens § 1, der indebærer, at Folketinget giver samtykke til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet kan medvirke til vedtagelsen af rådsafgørelsen.

Endvidere foreslås en ændring af § 2, stk. 1, i loven, således at de ændringer, der følger af rådsafgørelsen og forordningen til bestemmelserne i Schengenkonventionens afsnit IV om Schengen-informationssystemet, gælder i Danmark.

Endelig foreslås der – ud fra lovtekniske hensyn – en præcisering i lovens § 2, stk. 3, således at det utrykkeligt kommer til at fremgå af loven, at Datatilsynet (som den 1. juli 2000 overtog Registertilsynets op-

gaver) er tilsynsmyndighed efter Schengenkonventionens artikel 114 og 128.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Forslaget indebærer, at der skal foretages visse tilpasninger i den danske nationale del af SIS (N.SIS) og de tilhørende IT-systemer i politiet. Det skønnes, at de nødvendige tekniske ændringer vil medføre merudgifter på 3-5 mio. kr., som vil blive afholdt inden for politiets nuværende bevillingsmæssige rammer. Herudover vil forslaget indebære udgifter til tekniske tilpasninger af Det Fælles Visumsystem, uddannelse og implementering, som vil blive afholdt inden for Integrationsministeriets rammer.

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner, amtskommuner og erhvervslivet. Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter ud over de ovenfor anførte.

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for staten	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Se ovenfor pkt. 3 og 4	

7. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Aalborg, Præsiden-

ten for Retten i Roskilde, Domstolsstyrelsen, Datatilsynet, Rigspolitichefen, Rigsadvokaten, Politidirektøren i København, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet samt Institut for Menneskerettigheder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilagene til lovforslaget er de foreslåede regler sammenholdt med de nugældende regler.

Til § 1

Til nr. 1 (Schengen-lovens § 1)

Med bestemmelsen giver Folketinget sit samtykke til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til vedtagelsen af en rådsafgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse.

Folketingets samtykke til vedtagelse af rådsafgørelsen indføres i Schengen-lovens § 1 som stk. 4. Af stk. 1 og 2 i samme bestemmelse fremgår, at Schengen-konventionen samt samarbejdsaftalen af 19. december 1996 mellem Schengen-medlemslandene og Island og Norge kan ratificeres på Danmarks vegne. Af stk. 3 fremgår, at justitsministeren på Danmarks vegne kan medvirke til vedtagelsen af en rådsafgørelse om ændring af Schengen-konventionens artikel 40, stk. 1 og 7 (om grænseoverskridende observation).

Til nr. 2 (Schengen-lovens § 2, stk. 1)

Bestemmelsen er bl.a. en konsekvens af ændringen i nr. 1.

Schengen-lovens § 2 indeholder nærmere bestemmelser i forbindelse med bl.a. Schengenkonventionens afsnit IV. Ændringen af § 2 i loven indebærer, at de ændringer, der følger af rådsafgørelsen og forord-

ningen til bestemmelserne i Schengenkonventionens afsnit IV om Schengen-informationssystemet, gælder i Danmark.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3 og 4 for en nærmere beskrivelse af de foreslåede ændringer i Schengen-konventionen.

Til nr. 3 (Schengen-lovens § 2, stk. 3)

Efter § 76, stk. 7, i lov om behandling af personoplysninger (persondataloven) udfører Datatilsynet de opgaver, som efter lovgivningen udføres af Register-tilsynet.

I lyset heraf foreslås det, at det tilsvarende udtrykkeligt kommer til at fremgå af Schengen-lovens § 2, stk. 3, at det er Datatilsynet – og ikke Registertilsynet – som er national tilsynsmyndighed i relation til Schengenkonventionen. Der er således alene tale om en konsekvensændring.

Til § 2

Af hensyn til vedtagelsesproceduren i Rådet foreslås det, at lovens § 1, nr. 1, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, og at justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 2.

Til § 3

Bestemmelsen fastslår, at loven ikke gælder på Færøerne og Grønland, men at loven kan sættes i kraft for Grønland og Færøerne ved kongelig anordning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 1. Aftale af 19. december 1996 om Danmarks tiltrædelse af konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (Schengenkonventionen) kan ratificeres på Danmarks vegne.

Stk. 2. Endvidere kan samarbejdsaftale af 19. december 1996 mellem Schengenmedlemslandene og Norge og Island om afskaffelse af personkontrollen ved de fælles grænser ratificeres på Danmarks vegne.

Stk. 3. Justitsministeren kan på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union medvirke til vedtagelsen af en rådsafgørelse om ændring af Schengenkonventionens artikel 40. stk. 1 og 7.

§ 2. Bestemmelserne i konventionens afsnit IV (Schengeninformationssystemet) gælder her i landet.

Stk. 2 Rigspolitechefen er den centrale myndighed efter konventionens artikel 108, stk. 1.

Stk. 3 Registertilsynet er tilsynsmyndighed efter konventionens artikel 114 og 128.

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen, som ændret ved lov nr. 227 af 2. april 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som nyt stk. 4:

»*Stk. 4.* Justitsministeren kan på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union medvirke til vedtagelsen af en rådsafgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse.«

2. § 2, stk. 1, affattes således:

»Bestemmelserne i konventionens afsnit IV (Schengen-informationssystemet), som ændret ved rådsafgørelsen og forordningen om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse, gælder her i landet.

3. I § 2 *stk. 3*, ændres »Registertilsynet« til: »Datatilsynet«.

Bilag 2

Forslag til rådsafgørelse sammenholdt med den nugældende Schengen-konvention*Gældende formulering**Artikel 92*

1. De kontraherende parter opretter og driver et fælles informationssystem, i det følgende benævnt Schengen-informationssystemet, bestående af en national del i hver enkelt kontraherende stat og en teknisk støttefunktion. Schengen-informationssystemet giver ved hjælp af elektronisk søgning de myndigheder, der er udpeget af de kontraherende parter, adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol inde i landet i overensstemmelse med den nationale lovgivning samt, kun hvad angår den type indberetning, der er nævnt i artikel 96, til brug for proceduren for visumudstedelse, udstedelse af opholdstilladelser og håndhævelse af udlændingelovgivningen som led i anvendelsen af denne konventions bestemmelser om persontrafik.

2. Hver enkelt kontraherende part opretter og driver for egen regning og på eget ansvar sin nationale del af Schengen-informationssystemet, hvis database skal være identisk med databaserne i hver af de øvrige kontraherende parters nationale del via den tekniske støttefunktion. Med henblik på en hurtig og effektiv videregivelse af oplysninger, jf. stk. 3, følger hver enkelt kontraherende part ved oprettelsen af sin nationale del de protokoller og procedurer, som de kontraherende parter har fastlagt i fællesskab for den tekniske støttefunktion. Der kan søges elektronisk i den nationale dels database på den pågældende kontraherende parts område. Der kan ikke søges i andre kontraherende parters databaser.

*Forslag til rådsafgørelse**Artikel 1*

Bestemmelserne i Schengen-konventionen af 1990 ændres hermed således:

Gældende formulering

3. De kontraherende parter opretter og driver for fælles regning og under fælles ansvar Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion. Den Franske Republik er ansvarlig for denne støttefunktion, der etableres i Strasbourg. Den tekniske støttefunktion omfatter en database til online-videregivelse af oplysninger, således at det sikres, at de nationale deles databaser forbliver identiske. I den tekniske støttefunktionens databaser optages indberetninger om personer og genstande, for så vidt de vedrører samtlige kontraherende parter. Den tekniske støttefunktionens database indeholder ikke andre oplysninger end dem, der er nævnt i dette stykke og i artikel 113, stk. 2.

Artikel 94

1. Schengen-informationssystemet indeholder udelukkende de kategorier af oplysninger, der meddeles af de kontraherende parter, og som er nødvendige til at opfylde de formål, der er nævnt i artikel 95-100. Den indberettende kontraherende part undersøger, om det pågældende tilfælde er så vigtigt, at indberetningen bør optages i Schengen-informationssystemet.

2. Oplysningerne opdeles i følgende kategorier:
- a) indberettede personer
 - b) genstande som nævnt i artikel 100 og motor-køretøjer som nævnt i artikel 99.

Forslag til rådsafgørelse

1) I artikel 92 tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne udveksler i henhold til national lovgivning og gennem de myndigheder, der er udpeget til dette formål (Sirene), alle supplerende oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med indberetninger, og som giver mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af, at personer og genstande, hvorom der er optaget oplysninger i Schengen-informationssystemet, findes som følge af søgninger i dette system. Sådanne oplysninger anvendes kun til det formål, de blev meddelt til.«

- 2) Artikel 94, stk. 2), litra b), affattes således:
- »b) genstande som nævnt i artikel 99 og 100.«

Gældende formulering

3. Om personer må højst følgende oplysninger indberettes:

- a) efternavn og fornavn, med henvisning til et eventuelt særskilt registreret kaldenavn
- b) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
- c) første bogstav i andet fornavn
- d) fødselsdato og fødested
- e) køn
- f) nationalitet
- g) om vedkommende er bevæbnet
- h) om vedkommende er voldelig
- i) indberetningsgrund
- j) forholdsregler

Der må ikke optages andre oplysninger, navnlig ikke oplysninger som anført i artikel 6, første punktum, i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

4. Hvis en kontraherende part finder, at en indberetning i overensstemmelse med artikel 95, 97 eller 99 ikke er forenelig med dens nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller væsentlige nationale hensyn, kan den, efter at indberetningen er foretaget, få indsat en påtegning i databasen i sin nationale del af Schengen-informationssystemet om, at de pågældende forholdsregler ikke vil blive iværksat på dens område på baggrund af denne indberetning. De øvrige kontraherende parter skal konsulteres herom. Hvis den indberettende kontraherende part ikke trækker indberetningen tilbage, bevares den i fuldt omfang for de øvrige kontraherende parter.

Artikel 99

1. Under overholdelse af den indberettende kontraherende parts lovgivning optages oplysninger om personer og motorkøretøjer med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol i overensstemmelse med stk. 5.

Forslag til rådsafgørelse

3) Artikel 94, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Om personer må højst følgende oplysninger indberettes:

- a) efternavn og fornavne, med henvisning til eventuelt særskilt registreret kaldenavn
- b) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
- c) (...)
- d) fødested og fødselsdato
- e) køn
- f) nationalitet
- g) om vedkommende er bevæbnet
- h) indberetningsgrund
- i) forholdsregler
- j) i tilfælde af indberetninger i henhold til artikel 95: overtrædelse(r)n(e)s art.«

4) Artikel 99, stk. 1, affattes således:

»1. Under overholdelse af den indberettende medlemsstats lovgivning optages oplysninger om personer eller motorkøretøjer, både, luftfartøjer og containere med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol i overensstemmelse med stk. 5.«

Gældende formulering

2. En sådan indberetning kan foretages med henblik på retsforfølgning af strafbare handlinger og på forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed,

- a) når der foreligger konkrete indicier, der lader formode, at den pågældende er i færd med eller har til hensigt at begå et større antal særligt alvorlige strafbare handlinger, eller
- b) når det ud fra en samlet vurdering af den pågældende, navnlig under hensyn til tidligere begåede strafbare handlinger, må formodes, at vedkommende også i fremtiden vil begå særligt alvorlige strafbare handlinger.

3. En indberetning kan endvidere foretages i overensstemmelse med national lovgivning på anmodning af de instanser, der har ansvaret for statens sikkerhed, når der foreligger konkrete indicier, der lader formode, at de oplysninger, der er nævnt i stk. 4, er nødvendige for at forebygge en alvorlig trussel fra den pågældendes side eller andre alvorlige trusler mod statens sikkerhed indadtil eller udadtil. Den indberettende kontraherende part skal forinden konsultere de øvrige kontraherende parter.

4. Som led i en diskret overvågning kan alle eller en del af følgende oplysninger indsamles og videregives til den indberettende myndighed til brug for grænsekontrollen eller for anden politi- og toldkontrol inde i landet:

- a) oplysning om at den indberettede person eller det indberettede motorkøretøj er fundet
- b) sted og tidspunkt for kontrollen samt årsagen hertil
- c) rejs rute og mål
- d) ledsagere eller passagerer
- e) benyttet motorkøretøj
- f) medbragte genstande
- g) under hvilke omstændigheder den pågældende person eller det pågældende motorkøretøj er fundet.

Når sådanne oplysninger indsamles, bør det sikres, at overvågningens diskrete karakter bibeholdes.

Forslag til rådsafgørelse

5) Artikel 99, stk. 3, sidste punktum, affattes således:

»Den medlemsstat, der foretager indberetningen i henhold til dette stykke, skal give de andre medlemsstater underretning herom.«

Gældende formulering

5. I forbindelse med den målrettede kontrol, der er nævnt i stk. 1, kan der i overensstemmelse med national lovgivning foretages undersøgelser af personer, motorkøretøjer og medbragte genstande med de i stk. 2 og 3 nævnte formål. Hvis den målrettede kontrol ikke er tilladt ifølge en kontraherende parts lovgivning, ændres den automatisk til diskret overvågning for denne kontraherende parts vedkommende.

6. En anmodet kontraherende part kan få indsat en påtegning i databasen i sin nationale del af Schengen-informationssystemet om, at der ikke må iværksættes foranstaltninger med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol på baggrund af indberetningen, før denne påtegning er slettet. Påtegningen skal slettes senest fireogtyve timer efter, at indberetningen er optaget, medmindre den kontraherende part af juridiske grunde eller ud fra særlige hensyn afslår at iværksætte den ønskede foranstaltning. De øvrige kontraherende parter kan uanset en sådan påtegning eller et sådant afslag iværksætte den foranstaltning, der anmodes om ifølge indberetningen.

Artikel 100

1. Oplysninger om genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag, optages i Schengen-informationssystemet.

2. Hvis der ved en søgning viser sig at foreligge en indberetning om en fundet genstand, tager den myndighed, der har konstateret dette, kontakt til den indberettende myndighed for at aftale, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Med henblik herpå kan der også videregives personoplysninger efter bestemmelserne i denne konvention. De foranstaltninger, der skal træffes af den kontraherende part, som har fundet den pågældende genstand, skal være i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.

3. Der optages oplysninger om følgende kategorier af genstande:

Forslag til rådsafgørelse

6) Artikel 99, stk. 5, første punktum, affattes således

»5. I forbindelse med den målrettede kontrol, der er nævnt i stk. 1, kan der i overensstemmelse med national lovgivning foretages undersøgelser af personer, motorkøretøjer, både, luftfartøjer, containere og medbragte genstande med de i stk. 2 og 3 nævnte formål.«

7) Artikel 100, stk. 3, affattes således:

»3. Der optages oplysninger om følgende kategorier af let identificerbare genstande:

Gældende formulering

- a) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne motorkøretøjer med et slagvolumen på over 50 cc
- b) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne påhængsvogne og campingvogne med på egenvægt på over 750 kg
- c) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne skydevåben
- d) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne blankodokumenter
- e) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne udstedte identitetsdokumenter (pas, identitetskort, førerbeviser)
- f) pengesedler (med registrerede numre).

Forslag til rådsafgørelse

- a) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne motorkøretøjer med et slagvolumen på over 50 cc, både og luftfartøjer
- b) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne påhængsvogne med en egenvægt på over 750 kg, campingvogne, industriudstyr, påhængsmotorer og containere
- c) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne skydevåben
- d) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne blankodokumenter
- e) stjalne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte udstedte identitetspapirer såsom pas, identitetskort, kørekort, opholdstilladelser og rejsedokumenter
- f) stjalne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte registreringsbeviser og nummerplader til køretøjer
- g) pengesedler (med registrerede numre)
- h) stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne værdipapirer og betalingsmidler såsom checks, kreditkort, obligationer og aktier.«

Artikel 101

1. Adgang til oplysningerne i Schengen-informationssystemet samt ret til direkte søgning i disse oplysninger er forbeholdt myndigheder med ansvar for:

- a) grænsekontrol
- b) anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf.

8) I slutningen af artikel 101, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Imidlertid har de nationale judicielle myndigheder, herunder myndigheder med ansvar for indledning af offentlig retsforfølgning i straffesager og retslig efterforskning inden tiltale, også adgang til oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet, samt ret til direkte søgning i disse oplysninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver, således som de er fastsat i den nationale lovgivning.«

Gældende formulering

2. Endvidere har myndigheder med ansvar for udstedelse af visum, centrale myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger samt myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser og forvaltning af udlændingelovgivningen adgang til de oplysninger, der er optaget i systemet, jf. artikel 96, samt ret til direkte søgning i disse oplysninger som led i gennemførelsen af denne konventions bestemmelser om persontrafik. Adgangen til disse oplysninger er underlagt bestemmelserne i den enkelte kontraherende parts lovgivning.

3. Brugere må kun søge de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af deres opgaver.

4. Hver kontraherende part indgiver til Eksekutivkomiteen en liste over, hvilke kompetente myndigheder der har tilladelse til direkte søgning i oplysningerne i Schengen-informationssystemet. For hver myndighed på denne liste skal det angives, hvilke oplysninger den må søge og til hvilke formål.

Forslag til rådsafgørelse

9) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 101 A

1. Den Europæiske Politienhed (Europol) skal inden for rammerne af sit mandat og for egen regning have adgang til og ret til direkte at kunne foretage søgning i oplysninger, der er optaget i Schengen-informations-systemet i henhold til artikel 95, 99 og 100.

2. Europol må kun søge de oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af dens opgaver.

3. Såfremt en søgning foretaget af Europol viser, at der findes en indberetning i Schengen-informationssystemet, underretter Europol ad de kanaler, der er fastlagt i Europol-konventionen, den indberettende medlemsstat.

4. Brug af oplysninger, der er tilvejebragt gennem søgning i Schengen-informationssystemet kan kun finde sted med den pågældende medlemsstats samtykke. Hvis medlemsstaten giver tilladelse til at benytte sådanne oplysninger, skal behandlingen heraf finde sted i overensstemmelse med Europol-konventionen. Europol kan kun meddele tredjelande og eksterne organisationer sådanne oplysninger med den pågældende medlemsstats samtykke.

*Gældende formulering**Forslag til rådsafgørelse*

5. Europol kan anmode den pågældende medlemsstat om supplerende oplysninger i overensstemmelse med Europol-konventionens bestemmelser.

6. Europol

- a) registrerer enhver ansøgning, den foretager, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 103
- b) må ikke forbinde dele af Schengen-informationssystemet eller overføre de deri indeholdte oplysninger, som det har adgang til, til noget computersystem vedrørende dataindsamling og databehandling, der anvendes i eller af Europol, eller downloade eller på anden måde kopiere dele af Schengen-informationssystemet, jf. dog bestemmelserne i stk. 4 og 5
- c) begrænser adgangen til oplysninger i Schengen-informationssystemet til særligt bemyndiget Europolpersonale
- d) vedtager og anvender foranstaltningerne i artikel 118
- e) tillader Den Fælles Kontrolinstans, jf. artikel 24 i Europol-konventionen, at overvåge Europolis virksomhed, når den udøver sin ret til adgang til og søgning i oplysninger i Schengen-informations-systemet.

Artikel 101 B

1. De nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, skal have adgang til, og ret til at foretage søgninger, i oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet i henhold til artikel 95 og 98.

2. De nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, må kun søge de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

3. Såfremt en søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust viser, at der findes en indberetning i Schengen-informationssystemet, underretter den pågældende den indberettende medlemsstat. Fremsendelse af oplysninger, der er skaffet ved en sådan søgning, må kun ske til tredjelande og tredjemand med den indberettende medlemsstats samtykke.

Gældende formulering

Hver enkelt kontraherende part påser, at den instans, der forvalter databasen, registrerer gennemsnitligt hver tiende videregivelse af personoplysninger i den nationale del af Schengen-informationssystemet, for at kontrollere, om søgningen er tilladt. Registreringen må kun anvendes til dette formål og slettes efter seks måneder.

*Artikel 103**Forslag til rådsafgørelse*

4. Intet i denne artikel må fortolkes som en indskrænkning af bestemmelserne i Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust for så vidt angår databeskyttelse og det ansvar, som de nationale medlemmer af Eurojust eller de personer, der bistår dem, har for uautoriseret eller ukorrekt behandling af sådanne data, eller som en indskrænkning af de beføjelser der er tillagt Den Fælles Kontrolinstans, som er oprettet i henhold til artikel 23 i ovennævnte rådsafgørelse.

5. Enhver søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust eller en person, der bistår det, registreres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 103, og enhver anvendelse af oplysninger, de har fået adgang til, registreres.

6. Ingen dele af Schengen-informationssystemet eller de heri indeholdte oplysninger, som de nationale medlemmer eller de personer, der bistår dem, har adgang til, må overføres til noget computersystem vedrørende dataindsamling og databehandling, der anvendes i eller af Eurojust, eller på anden måde downloades.

7. Adgangen til oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet, er begrænset til de nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, og må ikke udvides til at omfatte Eurojustpersonale.

8. Der træffes og gennemføres foranstaltninger som omhandlet i artikel 118.«

10) Artikel 103 affattes således:

»Artikel 103

Hver enkelt medlemsstat påser, at den instans, der forvalter databasen, registrerer hver enkelt overførsel af personoplysninger i den nationale del af Schengen-informationssystemet for at kontrollere, om søgningen er tilladt. Registreringen må kun anvendes til dette formål og slettes tidligst efter ét år og senest efter tre år.«

*Gældende formulering**Artikel 113*

1. Andre oplysninger end dem, der er nævnt i artikel 112, bevares i højst ti år, oplysninger om udstedte identitetsdokumenter og registrerede pengesedler i højst fem år og oplysninger om motorkøretøjer, påhængsvogne og campingvogne i højst tre år.

2. Slettede oplysninger bevares i et år i den tekniske støttefunktion. I løbet af denne periode må de kun hentes frem til efterfølgende kontrol af, om de er korrekte, og om de er lovligt indberettet. Herefter tilintetgøres oplysningerne.

Forslag til rådsafgørelse

11) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 112 A

1. Personoplysninger, der opbevares af de i artikel 92, stk. 4, omhandlede myndigheder som følge af en udveksling af oplysninger i henhold til dette stykke, bevares kun så længe, som det er nødvendigt for at tjene de formål, hvortil de blev givet. De skal under alle omstændigheder slettes senest et år efter, at indberetningen eller indberetningerne om den pågældende person eller genstand er slettet i Schengen-informationssystemet.

2. Stk. 1 berører ikke en medlemsstats ret til i nationale registre at bevare oplysninger om en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har foretaget, eller om en indberetning, i forbindelse med hvilken der er truffet forholdsregler på dens område. Bestemmelserne om, hvor længe sådanne oplysninger må bevares i disse databaser, er underlagt den nationale lovgivning.«

12) Artikel 113, stk. 1, affattes således:

»1. Andre oplysninger end dem, der er nævnt i artikel 112, bevares i højst ti år, og oplysninger om genstande, der er omhandlet i artikel 99, stk. 1, i højst fem år.«

13) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 113 A

1. Andre oplysninger end personoplysninger, der opbevares af de i artikel 92, stk. 4, omhandlede myndigheder som følge af en udveksling af oplysninger i henhold til det stykke, bevares kun så længe, som det er nødvendigt for at tjene de formål, hvortil de blev givet. De skal under alle omstændigheder slettes senest et år efter, at indberetningen eller indberetningerne om den pågældende person eller genstand er slettet i Schengen-informationssystemet.

*Gældende formulering**Forslag til rådsafgørelse*

2. Stk. 1 berører ikke en medlemsstats ret til i nationale registre at bevare oplysninger om en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har foretaget, eller om en indberetning, i forbindelse med hvilken der er truffet forholdsregler på dens område. Bestemmelserne om, hvor længe sådanne oplysninger må bevares i disse databaser, er underlagt den nationale lovgivning.«

Artikel 2

1. Artikel 1, nr. 1), 5) og 8), i denne afgørelse får virkning 90 dage efter dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Artikel 1, nr. 11) og 13), i denne afgørelse får virkning 180 dage efter dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Artikel 1, nr. 1), 5), 8), 11) og 13), i denne afgørelse får virkning for Island og Norge 270 dage efter dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende.

4. Artikel 1, nr. 2), 3), 4), 6), 7), 9), 10) og 12) får virkning fra en dato, der fastsættes af Rådet med enstemmighed, så snart de nødvendige forudgående betingelser er opfyldt.

Rådet kan beslutte at fastsætte andre datoer, hvor følgende bestemmelser får virkning:

- Artikel 1, nr. 2), 4) og 6)
- Artikel 1, nr. 3)
- Artikel 1, nr. 7)
- Artikel 1, nr. 9), og ny artikel 101 A
- Artikel 1, nr. 9), og ny artikel 101 B
- Artikel 1, nr. 12).

5. Enhver beslutning, der træffes af Rådet i overensstemmelse med stk. 4, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Forslag til forordning sammenholdt med den nugældende Schengen-konvention*Gældende formulering**Artikel 92*

1. De kontraherende parter opretter og driver et fælles informationssystem, i det følgende benævnt Schengen-informationssystemet, bestående af en national del i hver enkelt kontraherende stat og en teknisk støttefunktion. Schengen-informationssystemet giver ved hjælp af elektronisk søgning de myndigheder, der er udpeget af de kontraherende parter, adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol inde i landet i overensstemmelse med den nationale lovgivning samt, kun hvad angår den type indberetning, der er nævnt i artikel 96, til brug for proceduren for visumudstedelse, udstedelse af opholdstilladelser og håndhævelse af udlændingelovgivningen som led i anvendelsen af denne konventions bestemmelser om persontrafik.

2. Hver enkelt kontraherende part opretter og driver for egen regning og på eget ansvar sin nationale del af Schengen-informationssystemet, hvis database skal være identisk med databaserne i hver af de øvrige kontraherende parters nationale del via den tekniske støttefunktion. Med henblik på en hurtig og effektiv videregivelse af oplysninger, jf. stk. 3, følger hver enkelt kontraherende part ved oprettelsen af sin nationale del de protokoller og procedurer, som de kontraherende parter har fastlagt i fællesskab for den tekniske støttefunktion. Der kan søges elektronisk i den nationale dels database på den pågældende kontraherende parts område. Der kan ikke søges i andre kontraherende parters databaser.

*Forslag til forordning**Artikel 1*

Bestemmelserne i Schengen-konventionen af 1990 ændres hermed således:

Bilag til f. t. l. vedr. Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen

Gældende formulering

3. De kontraherende parter opretter og driver for fælles regning og under fælles ansvar Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion. Den Franske Republik er ansvarlig for denne støttefunktion, der etableres i Strasbourg. Den tekniske støttefunktion omfatter en database til online-videregivelse af oplysninger, således at det sikres, at de nationale deles databaser forbliver identiske. I den tekniske støttefunktions databaser optages indberetninger om personer og genstande, for så vidt de vedrører samtlige kontraherende parter. Den tekniske støttefunktions database indeholder ikke andre oplysninger end dem, der er nævnt i dette stykke og i artikel 113, stk. 2.

Forslag til forordning

1) I artikel 92 tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne udveksler i henhold til national lovgivning og gennem de myndigheder, der er udpeget til dette formål (Sirene), alle supplerende oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med indberetninger, og som giver mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af, at personer og genstande, hvorom der er optaget oplysninger i Schengen-informationssystemet, findes som følge af søgninger i dette system. Sådanne oplysninger anvendes kun til det formål, de blev meddelt til.«

Artikel 94

1. Schengen-informationssystemet indeholder udelukkende de kategorier af oplysninger, der meddeles af de kontraherende parter, og som er nødvendige til at opfylde de formål, der er nævnt i artikel 95-100. Den indberettende kontraherende part undersøger, om det pågældende tilfælde er så vigtigt, at indberetningen bør optages i Schengen-informationssystemet.

2. Oplysningerne opdeles i følgende kategorier:

- a) indberettede personer
- b) genstande som nævnt i artikel 100 og motor-køretøjer som nævnt i artikel 99.

Gældende formulering

3. Om personer må højst følgende oplysninger indberettes:

- a) efternavn og fornavn, med henvisning til et eventuelt særskilt registreret kaldenavn
- b) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
- c) første bogstav i andet fornavn
- d) fødselsdato og fødested
- e) køn
- f) nationalitet
- g) om vedkommende er bevæbnet
- h) om vedkommende er voldelig
- i) indberetningsgrund
- j) forholdsregler

Der må ikke optages andre oplysninger, navnlig ikke oplysninger som anført i artikel 6, første punktum, i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

4. Hvis en kontraherende part finder, at en indberetning i overensstemmelse med artikel 95, 97 eller 99 ikke er forenelig med dens nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller væsentlige nationale hensyn, kan den, efter at indberetningen er foretaget, få indsat en påtegning i databasen i sin nationale del af Schengen-informationssystemet om, at de pågældende forholdsregler ikke vil blive iværksat på dens område på baggrund af denne indberetning. De øvrige kontraherende parter skal konsulteres herom. Hvis den indberettende kontraherende part ikke trækker indberetningen tilbage, bevares den i fuldt omfang for de øvrige kontraherende parter.

Forslag til forordning

2) Artikel 94, stk. 3, første afsnit, litra a) til i), affattes således:

- »a) efternavn og fornavne, med henvisning til et eventuelt særskilt registreret kaldenavn
- b) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
- c) (...)
- d) fødested og fødselsdato
- e) køn
- f) nationalitet
- g) om vedkommende er bevæbnet, voldelig eller er flygtet
- h) indberetningsgrund
- i) forholdsregler«

*Gældende formulering**Artikel 101*

1. Adgang til oplysningerne i Schengen-informationssystemet samt ret til direkte søgning i disse oplysninger er forbeholdt myndigheder med ansvar for:

- a) grænsekontrol
- b) anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf.

2. Endvidere har myndigheder med ansvar for udstedelse af visum, centrale myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger samt myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser og forvaltning af udlændingelovgivningen adgang til de oplysninger, der er optaget i systemet, jf. artikel 96, samt ret til direkte søgning i disse oplysninger som led i gennemførelsen af denne konventions bestemmelser om persontrafik. Adgangen til disse oplysninger er underlagt bestemmelserne i den enkelte kontraherende parts lovgivning.

3. Brugerne må kun søge de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af deres opgaver.

4. Hver kontraherende part indgiver til Eksekutivkomiteen en liste over, hvilke kompetente myndigheder der har tilladelse til direkte søgning i oplysningerne i Schengen-informationssystemet. For hver myndighed på denne liste skal det angives, hvilke oplysninger den må søge og til hvilke formål.

Artikel 102

1. De kontraherende parter må kun benytte de oplysninger, der er nævnt i artikel 95-100 til de formål, der svarer til hver af de indberetninger, der er nævnt i disse artikler.

Forslag til forordning

3) I slutningen af artikel 101, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Imidlertid har de nationale judicielle myndigheder, herunder myndigheder med ansvar for indledning af offentlig retsforfølgning i straffesager og retslig efterforskning inden tiltale, også adgang til oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet, samt ret til direkte søgning i disse oplysninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver, således som de er fastsat i den nationale lovgivning.«

4) Artikel 101, stk. 2, affattes således:

»2. Endvidere har myndigheder med ansvar for udstedelse af visum, centrale myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger samt myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser og forvaltning af udlændingelovgivningen adgang til de oplysninger, der er optaget i systemet i henhold til artikel 96, og oplysninger vedrørende personrelaterede dokumenter, der er optaget i henhold til artikel 100, stk. 3, litra d) og e), samt ret til direkte søgning i disse oplysninger som led i gennemførelsen af denne konventions bestemmelser om persontrafik. Adgangen til disse oplysninger er underlagt bestemmelserne i den enkelte medlemsstats lovgivning.«

Gældende formulering

2. Oplysningerne må kun kopieres til tekniske formål, når dette er nødvendigt for, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 101, kan foretage direkte søgning. Andre kontraherende parters indberetninger må ikke kopieres fra den nationale del af Schengen-informationssystemet til andre nationale databaser.

3. For så vidt angår de indberetninger, der er nævnt i artikel 95-100 i denne konvention, er det kun tilladt at fravige stk. 1 for at overgå fra en indberetningskategori til en anden, hvis det er nødvendigt for at forebygge en umiddelbar, overhængende trussel mod den offentlige orden og sikkerhed, af tungtvejende hensyn til statens sikkerhed eller til forebyggelse af en alvorlig strafbar handling. I så fald skal der forinden indhentes tilladelse fra den indberettende kontraherende part.

4. Oplysningerne må ikke benyttes til administrative formål. Som en undtagelse må de oplysninger, der er optaget efter artikel 96, kun benyttes til de formål, der er nævnt i artikel 101, stk. 2, i overensstemmelse med de kontraherende parters nationale lovgivning.

5. Enhver anvendelse af oplysninger i strid med stk. 1-4 skal betragtes som misbrug efter bestemmelserne i den pågældende kontraherendes parts nationale lovgivning.

Artikel 103

Hver enkelt kontraherende part påser, at den instans, der forvalter databasen, registrerer gennemsnitligt hver tiende videregivelse af personoplysninger i den nationale del af Schengen-informationssystemet, for at kontrollere, om søgningen er tilladt. Registreringen må kun anvendes til dette formål og slettes efter seks måneder.

Forslag til forordning

5) Artikel 102, stk. 4, andet punktum, affattes således:

»Som en undtagelse kan data, der er optaget i henhold til artikel 96, og oplysninger vedrørende personrelaterede dokumenter, der er optaget i henhold til artikel 100, stk. 3, litra d) og e), under iagttagelse af national lov kun anvendes til de i artikel 101, stk. 2, omhandlede formål.«

6) Artikel 103 affattes således:

»Artikel 103

»Hver enkelt medlemsstat påser, at den instans, der forvalter databasen, registrerer hver enkelt overførsel af personoplysninger i den nationale del af Schengen-informationssystemet for at kontrollere, om søgningen er tilladt. Registreringen må kun anvendes til dette formål og slettes tidligst efter ét år og senest efter tre år.«

*Gældende formulering**Forslag til forordning*

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 112 A

1. Personoplysninger, der opbevares af de i artikel 92, stk. 4, omhandlede myndigheder som følge af en udveksling af oplysninger i henhold til dette stykke, bevares kun så længe, som det er nødvendigt for at tjene de formål, hvortil de blev givet. De skal under alle omstændigheder slettes senest et år efter, at indberetningen eller indberetningerne om den pågældende person eller genstand er slettet i Schengen-informationssystemet.

2. Stk. 1 berører ikke en medlemsstats ret til i nationale registre at bevare oplysninger om en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har foretaget, eller om en indberetning, i forbindelse med hvilken der er truffet forholdsregler på dens område. Bestemmelserne om, hvor længe sådanne oplysninger må bevares i disse databaser, er underlagt den nationale lovgivning.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 113 A

1. Andre oplysninger end personoplysninger, der opbevares af de i artikel 92, stk. 4, omhandlede myndigheder som følge af en udveksling af oplysninger i henhold til det stykke, bevares kun så længe, det er nødvendigt for at tjene de formål, hvortil de blev givet. De skal under alle omstændigheder slettes senest et år efter, at indberetningen eller indberetningerne om den pågældende person eller genstand er slettet i Schengen-informationssystemet.

2. Stk. 1 berører ikke en medlemsstats ret til i nationale registre at bevare oplysninger om en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har foretaget, eller om en indberetning, i forbindelse med hvilken der er truffet forholdsregler på dens område. Bestemmelserne om, hvor længe sådanne oplysninger må bevares i disse databaser, er underlagt den nationale lovgivning.«

*Gældende formulering**Forslag til forordning**Artikel 2*

1. Denne forordning træder i kraft 90 dage efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Artikel 1, nr. 1), 3), 4) og 5), anvendes fra denne dato.

2. Artikel 1, nr. 7) og 8), i denne forordning anvendes 180 dage efter dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Denne forordning træder i kraft for Island og Norge 270 dage efter dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende. Artikel 1, nr. 1), 3), 4), 5) 7) og 8), anvendes for Island og Norge fra denne dato.

4. Artikel 1, nr. 2) og 6), anvendes fra en dato, der fastsættes af Rådet med enstemmighed, så snart de nødvendige forudgående betingelser er opfyldt.

5. Den beslutning, der træffes af Rådet i medfør af stk. 4, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Til lovforslag nr. L 193. Skriftlig fremsættelse (24. marts 2004)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af rådsafgørelse og forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse)

(Lovforslag nr. L 193).

Lovforslaget har til formål at gennemføre de ændringer i loven om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen, som er nødvendige for, at Danmark kan gennemføre en rådsafgørelse og en forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet (SIS).

Der er i 2003 opnået enighed i Rådet om udkastene til rådsafgørelse og forordning, men disse er endnu ikke formelt vedtaget af Rådet, idet Danmark har taget et parlamentarisk forbehold over for rådsafgørelsen, indtil dette lovforslag er vedtaget. Udkastene vil indebære visse ændringer i de gældende bestemmelser for det såkaldte Schengen-informationssystem (SIS), som er et fælles informationssystem, der giver de myndigheder, der er udpeget af Schengen-landene, adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol i de enkelte lande samt for administrationen af udlændingeloven.

Ændringerne går navnlig ud på følgende:

1. I hvert enkelt Schengen-land er der i tilknytning til den nationale del af SIS etableret et såkaldt Sirene-kontor, som forestår udvekslingen af supplerende oplysninger i tilknytning til landenes indberetninger i SIS. Udvekslingen af supplerende oplysninger vil bl.a. kunne omfatte oplysninger om fængslingsgrundlag, om relevante straffebestemmelser samt om det eller de forhold, som ligger til grund for en medlemsstats

eftersøgning af en person med henblik på udlevering til det pågældende land. Med rådsafgørelsen og forordningen skabes der et udtrykkeligt retsgrundlag for det arbejde, som udføres af Sirene-kontorerne. Endvidere fastsættes der nye detaljerede regler for sletning af de supplerende oplysninger, som udveksles gennem Sirene-kontorerne. Reglerne indebærer, at det land, der videregiver oplysningerne, efter omstændighederne kan pålægge anvendelsen og opbevaringen af oplysningerne særlige begrænsninger. Sletning af modtagne oplysninger vil under alle omstændigheder skulle ske i overensstemmelse med de nationale sletningsregler i de lande, der har modtaget oplysningerne.

2. I Schengenkonventionen er det fastsat, hvilke oplysninger, herunder kategorier af oplysninger, som må indlægges i SIS. Rådsafgørelsen vil indebære en udvidelse heraf, bl.a. ved at der fremover skal kunne indlægges oplysninger om undvegne personer, om baggrunden for at en person eftersøges med henblik på udlevering samt, for så vidt angår genstande, oplysninger om både, luftfartøjer og containere (og ikke som i dag alene motorkøretøjer) med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol. Endvidere forenkles den procedure, som Schengenlandene skal anvende i tilfælde af indberetning af en genstand i SIS med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol, idet der fremover alene skal være en underretningsforpligtelse i forhold til de øvrige Schengen-lande – og ikke en egentlig konsultationsforpligtelse.

3. Efter Schengenkonventionen kan der indlægges oplysninger om en række genstande i SIS med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag. Med rådsafgørelsen udvides omfanget af genstande, som kan indberettes i SIS til dette formål, idet der bl.a. fremover vil kunne indlægges oplysninger om stjalne både, luftfartøjer, containere, opholdstilladelser og

rejsedokumenter samt værdipapirer og betalingsmidler.

4. Efter Schengenkonventionen er adgangen til SIS forbeholdt myndigheder med ansvar for grænsekontrol og myndigheder med ansvar for anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf, og – for så vidt angår oplysninger om uønskede udlændinge – tillige myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger og myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser samt administration af udlændingelovgivning. Med forordningen ændres der kun i begrænset omfang ved dette, idet der efter forordningen alene er tale om, at udlændingemyndighederne med henblik på bekæmpelse af svig i forbindelse med ansøgning om opholdstilladelser og rejsedokumenter får udvidet adgang til at søge oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldige identitetspapirer. Herudover indebærer rådsafgørelsen, at der gives adgang til SIS for Europol og for de nationale medlemmer af Eurojust med hensyn til de dele af SIS, som har betydning for løsningen af disses opgaver. Samtidig fastsættes der en række databeskyttelsesmæssige foranstaltninger, der skal sikre et højt beskyttelsesniveau for oplysningerne i SIS.

5. Rådsafgørelsen og forordningen vil indebære en større kontrol med oplysninger i SIS ved, at der stilles krav om, at enhver søgning i den nationale del af SIS skal registreres – og ikke som i dag alene ved hver tiende videregivelse af personoplysninger (logningskrav). Herudover vil opbevaringsfristen for loggen blive forlænget fra 6 måneder til som minimum et år, dog således at loggen senest skal slettes efter 3 år.

6. Endelig indebærer rådsafgørelsen visse mindre ændringer i adgangen til at opbevare oplysninger om indberettede genstande, idet sådanne oplysninger som udgangspunkt kan opbevares i 10 år med den begrænsning, at oplysninger om motorkøretøjer, både, luftfartøjer og containere alene kan opbevares i 5 år.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til vedtagelsen af rådsafgørelsen. Mens Danmark deltager i vedtagelsen af rådsafgørelsen, vil Danmark som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender ikke deltage i vedtagelsen af forordningsforslaget. Da forordningen imidlertid udbygger Schengen-reglerne, træffer Danmark, inden 6 måneder efter at Rådet har vedtaget forordningen, afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret.

De ændringer af de gældende regler for SIS, som følger af rådsafgørelsen og forordningen, jf. ovenfor under pkt. 1-6, vil efter Justitsministeriets opfattelse samlet set indebære en styrkelse af samarbejdet mellem medlemslandene inden for efterforskning og retsforfølgning af grænseoverskridende kriminalitet samt i relation til udlændingemyndighedernes bekæmpelse af svig i forbindelse med ansøgninger om opholdstilladelse. Samtidig hermed øges kontrollen med oplysninger i SIS, hvorved der sikres et fortsat højt beskyttelsesniveau for oplysningerne i SIS.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.